

از لابلای یادداشت‌ها و نیشتهای روزمره ام

جنبه‌های پیدا و پنهان جنگ مخفی در کشور عزیز ما افغانستان

حصول پیروزی یا هماغوشی با شکست؟

نبود آگاهی از وضعیت و شرایط مشخص

عدم سازگاری با متن جامعه افغانی
هزینه‌های سرسام آور جنگی
داوری از آنسوی اقیانوس‌ها
طرح بسته‌های پیشنهادی

همزمان با ادامه مذاکرات نماینده‌های امریکا و "طالب"‌ها در قطر، وزیر دفاع ایالات متحده، یگانه راه ختم جنگ در کشور ما را دستیابی بیک توافق سیاسی می‌پندارد. نامبرده همچنان اضافه نمود که ایالات متحده در حدود ۱۸ الی ۱۹ سال است که در افغانستان حضور دارد، اما تنها راه حل این جنگ، حصول توافق سیاسی می‌باشد.

سخنگوی دفتر سیاسی "طالب"‌ها در قطر نیز اظهار نمود که در صورت نهایی شدن توافقنامه صلح میان ایالات متحده و "طالب"‌ها، آنها زمینه خروج نیروهای امریکایی از افغانستان را فراهم خواهند نمود.

مطابق گزارش منابع مؤثق خبری، روزنامه واشنگتن پست، در حالیکه دولت ترامپ در حال مذاکره و گفتگو با "طالب"‌ها بود، به نشر اسناد و مدارکی در خصوص گفتگوهای مقامات رسمی ایالات متحده مبادرت ورزید که طبق ادعای روزنامه یادشده، اسناد متذکره بخودی خود شهادت می‌دهد که دولت ایالات متحده، حقایق و واقعیت‌های جنگ آن کشور در افغانستان را مخفی نگه داشته و همچنان مخفی نگه‌میدارد.

مقامات رسمی اداره واشنگتن بگونه مداومی از دستیابی به موفقیت در افغانستان سخن می‌گویند، آنها در داخل کشور مانبوده و از فرسنگ‌ها دور در مورد قضایای کشور ما ابراز نظری نمایند. باید علاوه نمود که مجموعه اسناد و مدارک محرمانه دولتی را که روزنامه واشنگتن پست بدست آورده و به نشر سپرده، نشان‌دهنده این مسأله می‌باشد که مقامات عالی‌رتبه امریکایی از بازگویی واقعیت‌های جنگ ۱۸ ساله ایالات متحده در افغانستان طفره رفته و این را نیز بخوبی می‌دانستند که مخفی نگه‌داشتن شواهد مبنی بر شکست ایالات متحده در جنگ کنونی در اراضی کشور ما، کار نادرست و دور از واقعیت‌های موجود می‌باشد. اسناد یادشده بمثابه بخشی از برنامه فدرال بمنظور بررسی نارسایی‌های اساسی و عمده طولانی‌ترین درگیری مسلحانه و جنگ در تاریخ ایالات متحده محسوب می‌گردد. اسناد متذکره شامل ۲۰۰۰ صفحه بوده که از جمله، دربرگیرنده ثبت مصاحبه‌های منتشر نشده‌ای با مردم بشمول جنرال‌ها، دیپلو

مات ها و افراد و اشخاصی که بگو نه مستقیم در جنگ شرکت ورزیده اند، می باشد.

دولت ایالات متحده در صدد آن شد تا با ساده جلوه دادن مسایل مطرح در مورد، تقریباً تمامی نظریات ارائه شده را از اذهان عامه پنهان نگهدارد. در نتیجه مصاحبه های انجام شده با ۴۰۰ نفر، آنها بگونه مجموعی از این امر ناراض بوده و انتقاد می نمودند که در طول مدت زمان تقریباً دوده درگیری های نظامی و جنگی، نظامیان امریکایی آنچنان که افغان ها انتظار داشتند، در زد و خورد های مسلحانه درگیر نبودند. ناامیدی های ناشده های کشور و تلفات وارده بر آنها بندرت انعکاس می یابد. در مصاحبه های انجام پذیرفته، تهمت هایی نیز بر یکدیگر وارد گردیده که در بسیاری از حالات با واقعیت سازگار نمی باشد.

چندی قبل، دوگلاس لیوت جنرال سه ستاره امریکایی که طی مدت ریاست جمهوری بوش و اوپاما در زد و خورد های نظامی و جنگی در کشور ما شرکت ورزیده بود، با صراحت اظهار نمود که ما از واقعیت های جامعه افغانی درک درست و قابل قبولی نداشتیم، نامبرده ادامه داده افزود که ما در افغانستان در پی چه می باشیم؟

اگر مردم ایالات متحده اینهمه اختلالات را درک می نمودند، ۲۴۰۰ کشته از مجموعه نظامیان شامل خدمت در افغانستان، اینهمه قربانی ها و هزینه نمودن میلیاردها دالر در افغانستان، نتیجه مستقیم ناکامی های اداری کنگره، پنتاگون و وزارت امور خارجه ایالات متحده محسوب می گردد.

از سال ۲۰۰۱ بدینسو، بیشتر از ۷۷۵۰۰۰ تن از نظامیان ایالات متحده (برخی از آنها بگونه مکرر) در کشور ما مستقر گردیدند. از این تعداد مجموعی، بتعداد ۲۴۰۰ نظامی کشته و بتعداد ۲۰۵۸۹ تن نیز مجروح گردیدند (ارقام وزارت دفاع ایالات متحده).

با انجام مصاحبه ها، چنین نتیجه گیری بعمل می آید که جنگ کنونی ایالات متحده در افغانستان مواجه به شکست می باشد. مصاحبه شونده ها اظهار داشته و تأکید بعمل آوردند که رؤسای جمهوری سه گانه ایالات متحده، جورج بوش، بارک اوپاما و دونالد ترامپ و قوماندان های نظامی آنها قادر به انجام وعده های داده شده مبنی بر ختم موفقیت آمیز جنگ و غلبه بر موانع و مشکلات موجود نشده و بر افغانستان غلب نگریدند.

همانطوری که اکثریت مصاحبه شونده ها با ارائه نظریات شان بر این فرض مطمئن بودند که هویت آنها افشاً نمی گردد. مقامات رسمی ایالات متحده اعتراف نمودند که ستراتیژی انجام و تداوم عملکردها ی نظامی، تباہ کننده و کشنده بود، چه واشنگتن با هزینه نمودن مبالغ هنگفت پولی و بکارگیری منابع مالی در پی آن شد تا تلاش های بیشتری را بمنظور تبدیل افغانستان بیک کشور مدرن از قوه بفعال مبدل نماید.

همچنان در مصاحبه ها از اقدامات و عملکردهای غیرمؤفقا نه ایالات متحده و عدم مؤفقیات آن کشور در امر کاهش فساد گسترده، عدم تقویت لازم و مورد ضرورت قوت های مسلح شامل اردو و پولیس، و نبود مؤفقیات در جلوگیری و نظارت بر تجارت مواد مخدر در افغانستان، یادآوری بعمل آمده است. قابل یادآوری می باشد که از جانب دولت ایالات متحده تاکنون نیز محاسبه دقیقی مبنی بر هزینه نمودن مبالغ هنگفت مالی در جنگ کنونی که در کشور ما براه انداخته شده، ارائه ننموده است.

از سال ۲۰۰۱ بدینسو، وزارت دفاع، وزارت امور خارجه و اداره انکشافی ایالات متحده، مبلغ هزینه شده و تخصیص یافته را بالغ بر ۹۳۴ - ۹۷۸ میلیارد دالرتخمین نموده اند. مبالغ یادشده، شامل مصارف اداره ها و سازمان هایی چون سی آی ای و دفتر امور بازنشسته ها و فراهم آوری نیازمندی های طبی و تداوی مجروحان نمی گردد.

شماری از مسؤولان اداره واشنگتن پرسشی را مطرح می نمایند که امریکایی ها در عوض هزینه نمودن یک تریلیون دالر در افغانستان، مؤفق به دستیابی به چه موارد و در کدام عرصه ها گردیدند؟ عده ای از امریکایی ها همچنان یادآوری می شوند که پس از مرگ بن لادن، ایالات متحده تلاش های ناکامی را در افغانستان انجام داد.

در اسناد یادشده از وعده های رؤسای جمهور ایالات متحده و اطمینان قوماندانهای نظامی مبنی بر ختم مؤفقا نه جنگ در افغانستان نیز تنکار بعمل آمده است. اما در مورد افشای تاریخ جنگ مخفی در کشور ما

باید یادآور شد که برخی از پاسخ دهنده ها از تلاش های پیهم دولت ایالات متحده بمنظور گمراه نمودن ذهنیت عامه یادآوری نموده اند. آنها همچنان اظهار داشتند که در مقرر فرماندهی نظامی در کابل و در اداره کاخ سپید، مسأله فوق بامر عادی مبدل شده و با تحریف حقایق و نشر آمار و ارقام جعلی، چنین تصویری را پدید آوردند که گویا ایالات متحده در جنگ کنونی در افغانستان برنده بوده و در میدان های نبرد نظامی و سیاسی دست بالا دارد، در حالی که فاکت های موجود بازگویی واقعیت های دیگری می باشد که غیر واقعی بودن ادعای واشنگتن را عملن باثبات می رساند.

موارد ارائه شده بگونه ماهرانه ای اصلاح شده تا بهترین تصویری از وضعیت کنونی را بنمایش بگذارند. نباید فراموش خاطر ما گردد که موضوع یادشده توسط باب کرویلی دگروال قوای مسلح امریکا که طی سال های ۲۰۱۳ و ۲۰۱۴ بمثابه مشاور ارشد در اداره مبارزه با شورشگری تحت فرماندهی ارتش ایالات متحده را برعهده داشت، نیز تأیید گردید. اما جالب است که نظرسنجی های انجام شده بگونه کلی غیر قابل اعتماد پنداشته شده و در نتیجه امریکایی ها همه کارهایی که در افغانستان انجام دادند، بمثابه یخی بود که بزودی آب گردید.

جان سپکورتیس آژانس فدرال بمثابه مصاحبه کننده طی اظهاراتی گفت که اسناد موجود نشان دهنده این واقعیت می باشد که به مردم و باشنده های امریکایی، بگونه متواتری دروغ گفته شده و اصل واقعیت از انظار عامه پنهان نگهداشته شده است.

بایست یادآور شد که مصاحبه ها و گفتگوهای یادشده، بگونه کلی، محصول جانبی برنامه ایست که جان سپکو، سربازرس بازسازی افغانستان در رأس آن قرار دارد. اداره یادشده ("سیگار")، طی سال ۲۰۰۸ بمنظور بررسی و تحقیق در مناطق متشنج جهان ایجاد گردید.

در سال ۲۰۱۴، "سیگار" تحت رهبری جان سپکواز وظایفش فراتر رفته و بمنظور انجام بررسی ها، اقدام به تأسیس شرکت هایی در زمینه نمود. ارزش طرح های یادشده، به ۱۱۰ میلیون دالر بالغ گردیده و تحت عنوان "تجربه از درسهای قبلی"، قصد داشت تا سیاست های ناکام اداره واشنگتن را در کشور ما تشخیص داده و بدیوسيله سبب گردد تا ایالات متحده پس از این در امر بازسازی افغانستان اشتباهی را مرتکب نگردد.

همکاران طرح یادشده، بتعداد ۶۰۰ نفر را که از تجربه های جنگی برخوردار می باشند، مورد پرسش قرار دادند. اکثریت آنها شامل افراد امریکایی می گردید، اما تحلیلگران "سیگار" همچنان به لندن، برو سل و برلین نیز سفرهایی داشتند تا با متحدان ناتو از نزدیک مصاحبه هایی انجام دهند. علاوه بر این، آنها برنامه های رشد و بازسازی را با ۲۰ تن از کارمندان دولتی مورد بحث قرار دادند. "سیگار" بر بنیاد بخشی از مصاحبه ها و بر اساس آمارهای دولتی، بتعداد هفت گزارش تهیه نمود. درس هایی که می توان از آن فراگرفت، مشکلات کشور ما را از سال ۲۰۱۶ بدینسو برجسته نموده و انجام تغییراتی را در زمینه ثبات در کشور توصیه نموده است.

اما گزارش ها که بگونه مترکم و بشیوه بوروکراتیک تهیه شده و بابتکارات دولت متمرکزی باشد، صریح ترین انتقادهای مصاحبه شونده ها را در نظر نگرفته و در انعکاس آنها نیز غفلت بعمل آمده است. این واقعیت واضح و مبرهن گردید که ستراتیژی برنامه های ایجاد و استقرار امنیت مطابق خواست جامعه افغانی نبوده و در متن اجتماع کشور ما نمی گنجد. چه، مؤفقیت در عرصه ایجاد و تداوم استقرار امنیت در مقایسه با حضور فزینی قوای ائتلاف و افراد و اشخاص ملکی (غیر نظامیان)، بندرت ازدوام بیشتری برخوردار گردید. همچنان مطالبی که در یکی از گزارش ها طی سال ۲۰۱۸ بنشر رسیده، این واقعیت بیان گردیده است که بیش از ۹۰ درصد افرادی که با آنها مصاحبه انجام گردیده بود، از گزارش حذف گردیده اند.

هرچند، عده ای از افراد و اشخاص دولتی با طرح برنامه های "سیگار" مبنی بر اینکه هویت افراد و اشخاص مصاحبه شونده کاملن حفظ بوده و همه ی آنها ناشناس باقی خواهند ماند، موافق بودند.

مطابق قانون دسترسی به اطلاعات، واشنگتن طی سال ۲۰۱۶ بمنظور جستجوی ضبط مصاحبه های "سیگار" باقدماتی متوسل گردید. "سیگار" ادعای فوق را رد نمود که اسناد، همه بگونه ممتازی تهیه شده و افراد جامعه از حقوق مطالعه و دسترسی بآن برخوردار می باشند.

جیمز دبیس، دیپلومات قبلی ایالات متحده اظهار نمود که آنها به کشورهای فقیر حمله نمی نمایند تا آنها را ثروتمند سازند، به کشورهای مستبد حمله ور نمی شوند تا آنها را دموکراتیک سازیم. نامبرده ادامه داده افزود که آنها به کشورهای هابی که در آنجاها خشونت حکمفرماست حمله می نمایند تا آنها را به صلح طلبی راضی سازیم، اما ما در افغانستان بوضاحت کاملی با شکست و سقوط مواجه گردیدیم.

نباید فراموش نمود که با افشای هویت مصاحبه شونده ها، آنها با انواع خطرات و تهدیدها از جمله با تهدید بمرگ و از دست دادن زندگی شان مواجه خواهند گردید. از لحاظ حقوقی، در حفظ و عدم معرفی هویت مصاحبه شونده ها باید توجه جدی معطوف گردد.

در نهایت امر، آژانس یادشده به شناسایی بیشتر از ۲۰۰۰ یادداشت و نسخه های منتشر شده از تعداد مجموعی ۴۲۸ مصاحبه و همچنین ضبط صدا مؤفق گردید. در اسناد موجود، بتعداد ۶۲ تن از پاسخ دهندگان شناسایی گردیدند. اما "سیگار"، اسامی عده ای را حذف نمود.

درنامه ای که عنوانی قاضی فدرال فرستاده شده، تقاضا بعمل آمده تا "سیگار" را مجبور و مکلف به اعلام اسامی تمامی مصاحبه شونده ها نموده تا مردم از این امر باخبر شوند که عده ای از اشخاص و افراد دولتی نیز جنگ کنونی در اراضی افغانستان را مورد انتقاد قرار داده اند. همچنان اظهار امیدواری گرد دیده که دولت ایالات متحده باید امریکایی ها را از تصورات غلط برهانند. درنامه همچنان تذکر بعمل آمده که گردآورنده های اطلاعات، بمتابه بخشی از مصاحبه شونده ها محسوب نگردیدند.

درنامه متذکره از اسنادی تذکر بعمل آمده که بگونه فوری خواهان پاسخگویی مقامات مسؤل کاخ سپید می باشد. این در وضعیتی بود که ترامپ با "طالب"ها مصروف مذاکره بوده و مسأله فراخوانی ۱۳۰۰ تن از نظامیان آن کشور را با آنها مورد بحث قرار می داد.

جان سپکو، طی مصاحبه ای با واشنگتن پست اظهار نمود که برخلاف آنچه مقامات رسمی ایالات متحده ادعا می نمایند، وی مخالف انتقاد و ابراز شک و تردید در قبال جنگ کنونی نمی باشد. نامبرده علاوه نموده افزود که دفتر وی طی مدت زمان سه سال در مورد نشر اسناد مربوط پافشاری نمود تا باشنده های امریکایی از واقعیت مسأله آگاه گردند.

قابل یاددانی پنداشته می شود که سوابق مصاحبه، بگونه کلی مرتب نگردیده و نظارت کاملی بر آنها تأمین نگردیده و همکاران "سیگار" داستان واحدی را تهیه نموده اند. اما آنها در قبال داوری افراد و اشخاصی قرار دارند که سیاست های ایالات متحده در کشور ما را شکل داده و دنبال نموده اند.

قابل یادآوری پنداشته می شود که مصاحبه "سیگار" و خاطرات رامسفلد بارتباط کشور ما، بخشی از تاریخ پنهان جنگ و ارزیابی زد و خورد های ۱۸ ساله در افغانستان محسوب می گردد. در بسیاری از بخش های گفته ها و اظهارات رامسفلد، ذکر مشکلاتی بوضاحت بنظر می رسد که بیش از یکدهه دامنگیر قوت های مسلح ایالات متحده می باشد.

نامبرده همچنان در بخشی از سخنانش، عده ای از جنرال ها و دستیاران ارشد نظامی را مخاطب قرار داده افزود اگر مراقب این امر نباشیم که چه امری در افغانستان اتفاق می افتد، ما هیچگاه قادر به فراخواندن نظامیان امریکایی از افغانستان نخواهیم شد. وی در ادامه سخنانش افزود که همه امور باید بروفق مراد مابوده و بگونه ای صورت گیرد که ما بآن نیاز داریم.

سخنان یادشده، شش ماه پس از آغاز جنگ در کشور ما بیان شده است.